PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 670 (6104) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Simbătă 20 septemb. 1969

Trimisul nostru special, EMANUEL VALERIU, transmite:

A 58-a finală a „Cupei Davis" în plină desfășurare

Reprezentativa S.U.A. conduce cu 2-0

• Ashe l-a învins pe Năstase, după un meci de mare spectacol • Cinci seturi de luptă în partida Smith—Țiriac • Azi se joacă dublul

O zi de toamnă, aci la Cleveland, cea mai rece din cele pe care le-am avut pînă acum, dar fără ploaie, ceea ce a făcut ca tribunele să se umple de lume, în această ridicare de cortină în finala „Cupei Davis". Un protocol dintre cele mai alese a fost asigurat deschiderii acestei întîlniri, punînd față în față reprezentativele S.U.A. și României. La prezentarea echipelor, am ascultat cu emoție fanfara în uniforme bleumarin cu fireturi portocalii, împreună cu un cor de voci, care executau imnul nostru în limba română. Se anunță prezența în tribună a ambasadorului României la Washington, Cornel Bogdan. Faimoasa „Salatieră de argint" se află pe teren, încadrată de oficiali și arbitri. Totul este gata pentru marea întrecere.

Ora 13... Cu punctualitate extremă, își fac apariția pe teren Arthur Ashe și Ilie Năstase, protagoniștii primului meci de simplu. Americanul poartă un trening, în timpul mingilor de încălzire, care ni s-a părut o simplă formalitate, amîndoi jucătorii execută mecanic doar cîteva servicii. Cînd Ashe își scoate treningul, avem surpriza să-l vedem apărînd într-un tricou galben. Deci excepții se admit și în riguroasele canoane ale sportului numit alb.

De sus, din tribună, de la locurile rezervate presei, arena pare o insulă în mijlocul unei mări de automobile, care au adus pe cei 9 000 de spectatori. Oamenii de ordine, îmbrăcați în nostime costume vărgate în roșu și alb, cu pălării de paie în aceleași culori, au mult de lucru. Și ca un intermezzo amuzant, se anunță la microfon că unul dintre spectatori este invitat la mașină, deoarece și-a uitat motorul deschis. Ceea ce demonstrează că nu numai jucătorii au emoții în aceste momente.

Și iată jocul început...

Ashe — Năstase 6-2, 15-13, 7-5

In primul ghem, al primului set, servește Ashe. Cineva din colonia română remarcă și această șansă în plus pentru gazde. Dar Ilie nu pare impresionat de handicap și returnează foarte bine, de trei ori la rînd, puternicele servicii ale negrului american. In următorul, însă, Ashe servește un as! 1—0 pentru Ashe iar Năstase — care pare deosebit de sigur pe el — își cîștigă serviciul egalînd: 1—1. Apoi, 2—1 pentru Ashe, care în următorul ghem reușește primul break, distanțîndu-se la 3—1 și 4—1. Ilie a încercat mereu să nu-i lase adversarului inițiativa din prima minge, dar pentru aceasta a riscat uneori prea mult. Cîteva greșeli ale sale au ușurat sarcina americanului care cîștigă această primă manșă cu 6—2, dar mai puțin comod decît pare la simpla citire a scorului.

Urmează un long-set, cu prelungiri de mare luptă. Din nou Ashe servește primul și conduce cu 1—0. Dar Ilie îl egalează cu un ghem cîștigat la 0! Imediat apoi — surpriză. Românul realizează primul break și ia conducerea: 2—1. Este egalat însă imediat de Ashe, foarte concentrat în joc, foarte decis să nu lase să-i scape nici o șansă. Scorul se menține strîns în continuare și nici unul dintre jucători nu mai reușește să ia avans.

La 5—5 se intră în prelungirile ce aveau să fie dramatice. Din nou Năstase este cel care reușește un break, conducînd cu 8—7, dar Ashe este tot atît de prompt în a-l egala. De cîteva ori, românul ajunge la nivel de 40 contra serviciului, dar nu mai poate trece de adversar. Lui Ashe îi revine șansa ultimului break și americanul își adjudecă setul cu 15—13.

Al treilea set părea să aducă o răsturnare de scor, Ilie Năstase conducînd cu 3—1 și 4—2. Publicul asistă la schimburi de mingi excepționale, o adevărată partidă de zile mari. Aici s-au vădit însă slăbiciuni în jocul lui Ilie. Incapacitatea sa de a se concentra în momentele decisive, încercările sale prea dese de a-și juca lovitura preferată de lifturi cu efect, care poate nu erau recomandabile pe o vreme cu vînt destul de puternic, iată cîteva scăderi, care l-au făcut să piardă avantajul din mînă, ca apoi să nu mai poată recupera în fața unui Arthur Ashe în mare formă. Setul a mers din nou în prelungiri, dar la sfîrșit mai curînd, americanul încheind victorios la 7—5.

Declarația lui Ilie Năstase, imediat după meci, a fost scurtă și poate sinceră: **„Am jucat prost!"** Credem totuși că jucătorul nostru se referea mai mult la evoluția scorului și mai puțin la calitatea tenisului prestat, care a fost adesea de un nivel remarcabil. Dovadă, desele ropote de aplauze pe care tenismanul român le-a smuls tribunelor, entuziasmate de calitatea spectacolului oferit.

E drept, Năstase n-a reușit să dea o notă mai eficace jocului său, a fost poate prea nerăbdător să se impună prin mingi decisive în lupta cu un adversar care cunoaște toată gama răspunsurilor. Ar mai fi de spus — și ne rezervăm aceasta cu prilejul unor viitoare comentarii — despre unele dezavantaje ale acestui teren de ciment, altele decît duritatea sa. Anume, aprecierea mingilor căzute în zona imediată a tușei lasă o latitudine prea mare arbitrilor de linie care rămîn cu o apreciere suverană. Arbitrul principal, francezul Philippe Chatrier, n-a îndrăznit să intervină la unele decizii de acest fel, care ni s-au părut totuși dubioase.

Întrebîndu-l pe Harry Hopman, consilierul tehnic al echipei noastre, ce crede despre jocul lui Năstase, acesta ne-a răspuns: **„Am o serie întreagă de lucruri să-i reproșez, dar nu o voi face desigur acum, în pragul altor jocuri importante, în care Ilie are nevoie de tot calmul de care este capabil. A trecut pe lîngă o mare performanță, de care a fost foarte aproape. Putea să-l bată, fără discuție, pe Ashe... Acum, sper că, alături de Țiriac și ajutat de experiența acestuia, el va reuși să asigure punctul atît de necesar echipei, în jocul de dublu".**

Intre timp, începea al doilea meci al zilei, de care legam atîtea speranțe.

SMITH — ȚIRIAC 6-8, 6-3, 5-7, 6-4, 6-4

Așa cum a debutat această partidă, era evident că acest admirabil luptător pe terenurile de tenis care este Ion Țiriac va pune în joc toată forța, toate resursele sale. El începe excepțional făcînd break chiar din start, distanțîndu-se la 3—1. Smith revine cu greutate, dar se arată și el un dîrz adversar. Ghemurile se rezolvă mereu după egalități disputate cu ardoare și americanul reușește și el un break, care-l aduce la 3—3. Din acest moment intervine și capacitatea de fin tactician a lui Țiriac. Jocului în forță, cu serii de ași care-i reușesc, îi urmează lovituri variate care-l derutează pe Smith. Setul continuă sub semnul unei egalități de forțe pînă în prelungiri unde cel care va reuși primul break trebuie să și cîștige. Reușește aceasta Țiriac, punînd capăt luptei la 8—6.

Setul doi decurge în defavoarea românului, duelurile de mingi fiind rezolvate rapid prin contribuția substanțială a cimentului. Un aut discutabil în al șaselea ghem oferă lui Smith un foarte prețios break (4—2), după care eforturile lui Țiriac par a se concentra doar asupra obținerii dreptului de a servi primul, în setul următor. Deci, 6—3 pentru american, în această secvență — am spune — neconvingătoare.

Jocul este greu și în continuare. Fiecare punct este smuls cu prețul unor eforturi deosebite, după maximă concentrare a jucătorilor. Cînd Țiriac ia conducerea cu 1—0, jucîndu-și excepțional serviciul, ne gîndim din nou că americanii pot fi totuși învinși pe propriul lor teren... Mingile lui Țiriac demonstrează aceasta. Iată-l conducînd cu 3—1, apoi 5—2. Setul este al

(Continuare în pag. a 4-a)

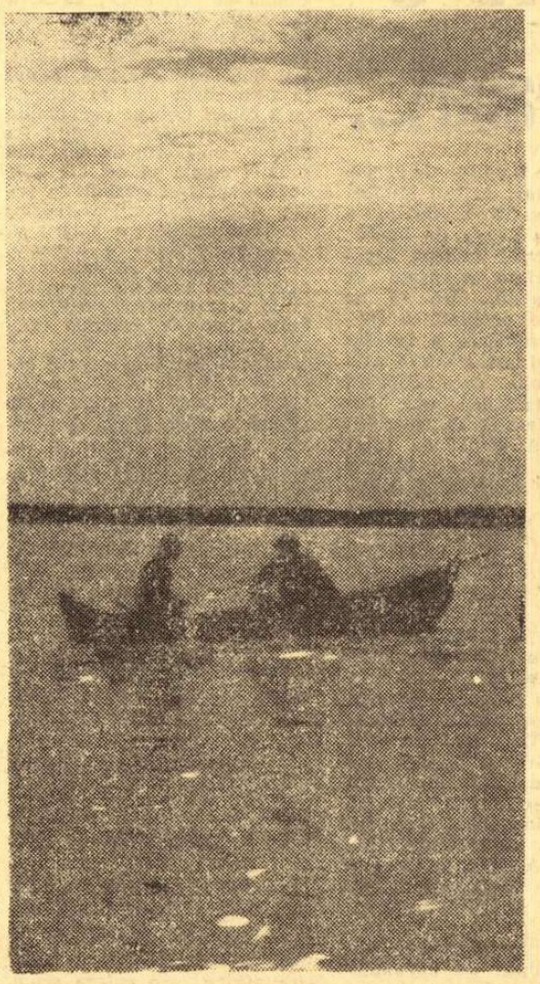

În orice sezon, Delta Dunării rămîne un punct de atracție pentru turiști. O ciorbă pescărească, după o zi petrecută în peisajul de o neasemuită frumusețe al Deltei iar o amintire de neuitat pentru vizitatorii acestui frumos colț al naturii.

CAMPIONATELE INDIVIDUALE DE POPICE ÎN FAZA SUPERIOARĂ

Campionatele republicane individuale de popice au ajuns în faza de zonă. Iată programul: **19—21 septembrie** — Rm. Vîlcea, Ploiești, Reșița și București (probe pentru seniori, juniori și perechi); **26—28 septembrie** — Bacău, Pitești, Brașov, Cluj (probe pentru seniore, junioare și perechi). Participă campionii și campioanele de județ. La aceste întreceri intră în concurs și maeștrii sportului.

REZULTAT SAU SPECTACOL?

In plină desfășurare, campionatele naționale — mai ales la jocurile sportive — dar și unele întîlniri internaționale disputate în ultima vreme (turneul echipei franceze de rugby — R. C. Toulon sau meciul amical de fotbal România — Iugoslavia) au reactualizat discuția, purtată nu numai în tribune, despre primordialitatea rezultatului sau a spectacolului sportiv.

Ce este mai bine: să cîștigi ORICUM, jucînd chiar modest, fructificînd la maximum avantajul terenului propriu, bizuindu-te pe șansă și uneori — e drept mai rar în ultima vreme — pe... arbitraj, sau să pierzi onorabil, după un meci care a încîntat tribunele și care a transmis fără opreliști toată frumusețea și fair-play-ul sportului?

Fără îndoială, cea de a doua situație este cea mai apropiată de etica și de spiritul sportiv. Dar, să nu ne amăgim! N-am auzit încă de o primire entuziastă, cu flori și îmbrățișări, făcută, de exemplu, unei echipe de fotbal învinsă cu 5—0 ori cu 7—0, după un meci în care „a jucat frumos".

Cam așa se întîmplă de la formațiile din campionatele județene pînă la echipele reprezentative. Rezultatul nu este și, poate, nici nu trebuie exclus din cîntarul unei evoluții sportive. Bineînțeles, cu condiția ca nimeni să nu pretindă absurdul, dar de fiecare dată să nu fie admise scuzele devenite puerile.

Și, atunci? Credem că obiectivul maxim, spre care ar trebui să tindă oricare echipă — indiferent de treapta competițională pe care o străbate — trebuie să fie realizarea VALORII, atît cît o permite capacitatea de ansamblu a pregătirii, talentului, puterii de luptă, dorinței de afirmare etc.

Fără o valoare reală, constantă, orice rezultat bun obținut accidental va rămîne o „rara avis" în palmaresul echipei, va crea false iluzii și va provoca inevitabil mari deceptii. O echipă MARE își poate permite să piardă fără a fi huiduită la ieșirea de pe stadion ci, dimpotrivă, aplaudată la scenă deschisă. Și, în plus, va oferi zecilor de mii de spectatori contribuția sa egală la superbul spectacol sportiv.

Să nu căutăm exemple în altă parte și să ne amintim doar de acel splendid derby al fotbalului nostru Steaua—Dinamo cînd două echipe, luptînd aprig pentru rezultat, au încîntat tribunele făcînd poate cea mai frumoasă propagandă acestui sport și convingîndu-ne — înainte de a ne arăta care dintre ele este mai bună — că fotbalul nostru nu se află chiar la periferia continentală și că avem echipe de certă VALOARE.

Este îmbucurător faptul că exemplul nu e singular, că destule — dar încă puține — asemenea împliniri totale se petrec și în lumea rugbyului, handbalului, voleiului ș.a.

Ce-ar fi, însă, ca în toate sporturile, în toate echipele, să se reconsidere mentalitatea obținerii cu orice preț a „punctelor" în campionate și să se pornească ferm pe drumul, poate mai spinos, poate la început cu unele insatisfacții, al valorii care să rezolve fericit atît problema rezultatului cît și pe cea a spectacolului sportiv?

Dan GÂRLEȘTEANU

FOTBAL (pagina a 3-a) FOTBAL (pagina a 3-a) FOTBAL

Avancronica etapei a VI-a a diviziei A

Cînd Rapidul nu-și dispută șansa

Presa scoțiană despre meciul de pe „IBROX"

Pregătiri...

Peste puține zile, scrimerii noștri fruntași vor da din nou asalt titlurilor mondiale, la întrecerile programate în capitala Cubei. Imaginea alăturată surprinde un aspect din timpul pregătirilor, băiețelul Olgăi Orban-Szabo părînd a fi mulțumit de forma mămicii...

„TIMIȘOARA 700"

Zilele acestea Timișoara serbează 700 de ani de existență. In cadrul manifestărilor consacrate acestui eveniment se vor desfășura, pe lîngă acțiuni cultural-științifice, o suită de întreceri sportive dotate cu „Cupa Timișoara 700". Astfel, vor avea loc competiții de masă la volei, fotbal, popice, orientare turistică și atletism, întreceri organizate de Consiliul municipal al sindicatelor, Comitetul municipal U.T.C. și G.M.E.F.S.

Trofeul „Timișoara 700" și-l vor disputa și formațiile divizionare ale orașului de pe Bega, precum și o serie de echipe fruntașe din țară și din Iugoslavia.

Intrecerile se vor disputa între 18 și 21 septembrie.

P. ARCAN- coresp. principal

DE CE NU S-AU DECERNAT MEDALIILE CAMPIONILOR LA ÎNOT?

Citiți amănunte asupra finalelor de ieri în pag. a II-a

Zeno Giurasa — dublu campion în probele de spate

Foto: V. BAGEAC

Trimișii noștri speciali la ATENA transmit:

ATLEȚII DIN R.D. GERMANĂ ȘI U.R.S.S. AU CUCERIT CÎTE 8 TITLURI

• Viorica Viscopoleanu medalie de argint, iar Lia Manoliu locul 4 • Ștafeta feminină 4 x 400 m a R.F. a Germaniei — record mondial • Astăzi — ziua finalelor

Tînăra sprinteră Petra Vogt, din R. D. Germană, este singura atletă care a reușit să-și adjudece două titluri la această a IX-a ediție a Campionatelor europene de atletism. Startul său în forță i-a dat din nou cîștig de cauză, într-o finală de 200 m de un echilibru deosebit. Campioana noastră, Mariana Goth, a făcut tot ce era posibil pentru o comportare onorabilă, dar vechea ei meteahnă, plecarea slabă, a lipsit-o, poate, de un meritat loc 5. Ca de obicei, Goth a pornit „au relanti" și tot ca de obicei, a terminat puternic, dar a început acest lucru tîrziu, pentru că principalele ei adversare se detașaseră de ea încă de la jumătatea turnantei. In orice caz, apreciem că locul 6 ocupat de Mariana Goth este meritoriu. REZULTATE 200 m (f): 1. *PETRA VOGT (R.D. Germană)* 23,2, 2. *Renate Meissner (R. D. Germană)* 23.3, 3. *Valerie Peat (Marea Britanie)* 23,3, 4. Vilma Van de Berg (Olanda) 23,5, 5. Gabrielle Meyer (Franța) 23,7, 6. Mariana Goth (România) 23,9, 7. Else Hadrup (Danemarca) 24,0.

Junioara Maria Lincă a luat startul, de dimineață, în preliminariile cursei de 1 500 m. Deși ea a înregistrat cu acest prilej un nou record național, cu 4:24,6, clasîndu-se pe locul 9, nu s-a calificat pentru finală. E interesant de subliniat că rezultatul său în seria cealaltă i-ar fi acordat acest drept.

Aruncarea suliței a prilejuit reputatului sportiv sovietic Janis Lusis, ex-recordman mondial, înregistrarea unei veritabile performanțe: aceea de a fi cîștigat a treia oară consecutiv titlul continental, și aceasta, într-o companie extrem de valoroasă (Jorma Kinnunen — actualul deținător al recordului lumii, Carlo Lievore și Ianus Sidlo — și ei ex-recordmani mondiali etc.).

Explicația trebuie pusă pe seama vîntului care la început a bătut din spatele concurenților, fiind deci ajutător, pentru ca o dată cu începerea finalei să-și schimbe direcția și intensitatea, devenind o piedică. *REZUL-*

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

VIORICA VISCOPOLEANU

Satisfacții și deceptii

Inimile noastre au bătut astăzi mai tare, pentru că atleții români au fost prezenți pe stadion din faptul zilei pînă la stingerea proiectoarelor, luptînd pentru un loc mai bun și pe coridoarele de tartan roz, și în gropile cu nisip sau cu imense perne de burete plastic, și în cercurile de aruncare betonate, adică practic în aproape toate finalele zilei. Și dacă dimineața, tînăra Maria Lincă nu a reușit să termine decît a noua în seria ei de 12 alergătoare, pe 1500 m, în schimb ea are satisfacția de a fi stabilit un nou record național în această proaspătă probă feminină. Tot într-o probă feminină, 200 m, Mariana Goth a ocupat locul 6 în compania celor mai bune sprintere din Europa, și cu această ocazie (gîndindu-ne și la locul IV al lui Corbu la triplusalt) trebuie să începem să prețuim mai bine, nu numai medaliile, ci și pozițiile, pentru că un atletism ca al nostru, limitat adesea la cîteva individualități, se poate bucura de orice progres în orice probă. Este cazul — cu același prilej — să meditățm la munca de masă, la educația atletică în profunzime, prin școli, și nu numai la cultivarea unor vîrfuri. Așa se explică, probabil, excepționalul succes al atletismului din R. D. Germană, creație a unei școli atletice de mare răspîndire, ieșită cu totul din comun.

Spre deosebire de aria săriturii în înălțime, care la ambele sexe a dat loc unor bătălii acerbe și a fost înfrumusețată de curioasele imitații ale stilului Fosbury-flop, sectorul săriturii feminine în lungime a decepționat prin modestia rezultatelor, în așa fel încît și o campioană olimpică de talia Vioricăi Viscopoleanu, vădit jenată de starea ei fizică precară, a putut totuși să se impună printre primele, ur-

Victor BANCIULESCU

(Continuare în pag. a 4-a)